

XVII-asis Pilaitės poezijos pavasaris „PAVASARIO DELNUOSE UPELIAI SUŽYDĖJO“ skiriamas Pasaulio lietuvių bendruomenės 70-mečiui ir rašytojo Juozo Tumo-Vaižganto 150-osioms gimimo metinėms

(Nuotr. Vytauto Visocko)

Pilaitiško lituanisto, žurnalisto ir poeto **Alberto ANTANAVIČIAUS**, vadinamo lietuviškuoju Šekspyru (šis jo kūrybinis vardas siejasi su bytnikų ir hipių poetų era Lietuvoje), mūzos neskuba apleisti. Jį drąsiai galime vadinti ir bardu (bardas – dažniausiai poetas, kompozitorius ir atlikėjas viename asmenyje, tad neturėtų stebinti pasirodęs ne vienas jo dainų albumas, kuriame jis žodžių, muzikos autorius ir kartu atlikėjas, tad jo paties atliekų dainų galima aptikti ir [interneto platybėse](#). Alberto eilės publikuotos beveik visuose Pilaitės poezijos pavasarių almanachuose. Skaitant jos eiles, norisi dainuoti, tad muziką jo posmams kūrė, atliko ir profesionalai.

Pavasario delnuos upeliai sužydėjo:
Akmenėliai, purienos, pienės - - -
Ateina, atplaukia ir tirpsta ant vėjo
Dėdės ir dėdienės, „Dėdės ir dėdienės“...
/Alytus, 100506, Tumui/

Tai, kas bus rytoj

Ar laimę prišauks pasaga,
prikalta prie tėviškės durų?
Ar šventųjų paveikslai
seklyčią nuo žaibo apgins?
Ar bus jie, ar bus jie, ar bus –
keliantis, einant, gulant –
Bent jau atgaiva
ir širdžiai, ir akims?

Tai, kas bus rytoj, kas bus rytoj,
Prasideda jau dabar:
Ir svajonės – kaip kibirkštys, gęstančios jūroj šaltoj,
Ir atmintis – kaip upė, tekanti atgal;
Ir svajonės – kaip kibirkštys, gęstančios jūroj šaltoj,
Ir atmintis – kaip upė, tekanti atgal, –
Viskas o viskas, kam lemta būti rytoj,
Prasideda jau dabar - - -

Ar pakabukas ant kaklo
apsaugos nuo prasto žingsnio
Ir net padės peršokt griovį
be jokių papildomų „op“?

Jei taip, tai jį tikrai
visi jau rytoj nusipirktų –
Ir pasmerktieji gyventi,
ir pasmerktieji myriop - - -

Tai, kas bus rytoj, kas bus rytoj,
Prasideda jau dabar,
Net jei svajonės – tik kibirkštys, gęstančios jūroj šaltoj,
Net jei atmintis – tik upė, tekanti atgal;
Nesvarbu, kad svajonės – tik kibirkštys, gęstančios jūroj šaltoj,
O atmintis – tik upė, tekanti atgal,
Visa o visa, kas gali nutikti rytoj,
Prasideda jau dabar - - -

- - -
Visi o visi, kas kelsis ir užeis rytoj,
Beldžiasi į duris ir širdis jau dabar;
Visi o visi, kas eis miegoti rytoj,
Klojasi dangų ar pragarą jau dabar –
Kiekvieną akimirką, dieną, metus,
Kiekvieną kartą bent po kelis kartus,
Kol svajonės – tik kibirkštys, gęstančios jūroj šaltoj,
Kol atmintis – tik upė, tekanti atgal - - -

- - -
Visa o visa, kas gali ir turi nutikti rytoj,
Prasideda jau dabar - - -